קבלה · זהר

סתרי אותיות

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

סתרי אותיות

מקור הטקסט: אור ברסלב

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/סתרי-אותיות/

הקובץ נוצר ב־22 בנובמבר 2026 מגרסה v39-202611200317 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרשת בראשית מאמר י' דהוי"ה 4
פרשת בראשית מאמר ה' דהוי"י 5
פרשת בראשית מאמר ה' אחרונה דהוי"ה 6
פרשת בראשית מאמר אות ו' דהוי"ה 8
פרשת בראשית מאמר קו השמאל של הו' דהוי"ה 8
פרשת בראשית מאמר קו ימין של הו' דהוי"ה 9
פרשת בראשית מאמר קו האמצעי של הו' דהוי"ה 11
פרשת בראשית מאמר נצח הוד שבו' 12
פרשת בראשית מאמר ספירת היסוד שבו' 14
פרשת בראשית מאמר צורת אות ה' שבשם הוי"ה 15
פרשת בראשית מאמר צורת אות ו' שבשם הוי"ה 16
פרשת בראשית מאמר יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד 18
פרשת בראשית מאמר רקיע השמים 19
פרשת בראשית מאמר תמצית מהמתבאר ע"כ בי"ק ו"ק 20
פרשת בראשית מאמר אומללה יולדת השבעה 21
פרשת בראשית מאמר השם אהו"ה 23
פרשת בראשית מאמר ויקרא אלקים לאור יום 23
פרשת בראשית מאמר אמחה את האדם 25
פרשת בראשית מאמר עצה"ד ושת 25
פרשת בראשית מאמר אדם וקין ושבע ארצות 26

פרשת בראשית מאמר י' דהוי"ה

רבי שמעון פתח מי ימלל גבורות ה' ישמיע כל תהלתו וגו' [תלים קו ב]. מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה וגו' [יר מי' י' ז] באתוון רשימן דמחקקין ע"ג סתימו (דסטרא) [נ"א דסרטא] דקיומא סלקן רתיכין ברתיכין קדישין. כל רתיכא ורתיכא סלקא באת רשימא. אתרשים את בקיומיה סליק בגויה החוא רתיכא. כל את ואת קאים על קיומיה דההוא רתיכא דאתחזי ליה. מהכא סלקא מכה לאתפרשא כל את ואת ברזא דרתיכא קדישא בארבע סטרי עלמא:

רזא דאת קדמאה סלקא ונחתא סליק בעטרוי לגבי מאה עלמין. לקבל דא את יו"ד סלקא ברעו דמחשבה ואסתים ולא אתיידע:

אתחפייא תחותי' חד אגוזא דחפייא טמירא בטירו ואיהו רתיכא דקיימא תחות ההוא רזא טמירא וההוא את קיימא בגניזו נקודה חדא תחותה. ההוא אגוזא קיימא בשית סמכין וסמכין לה בשית סטרין. אינון שית סטרין גניזין בגו ההוא אגוזא:

מגו סטרא (נ"א סתרא) דאת דא נפקא רתיכא חד קדישא ואיהו רתיכא גניז ולא אתגלייא בר כד נהיר נהירו דההיא אגוזא טמירא. כדין אתגלי ההוא רתיכא וההוא רתיכא טמיר וגליא:

ואיהי נפקא מגו נציצו דבוצינא כד מדיד משחתא תחות קששרא קדמאה (וההוא) [נ"א והוא חד] נציצו. כד משחתא קיימא נהיר דא וסלקא ונחתא ואבתמיך תחות את יוד ואיהי נקודה חדא. ולבתר אתפשט ההוא נציצו ואפיק תלת ניצוצין אחרנין ואסתמכין תחות קוצא תתאה דיו"ד:

לבתר נפקא מגו קשרא תניינא נצינו אחרא דנהיר וסלקא וננחתא ואסתמיך תחות את יו"ד בסטרא אחראי. (לבתר) ואתפשט ההוא נציצו ואפיק תלת ניצוצין אחרנין ואסתמכן בסטרא דא תחות את יו"ד. לבתר נפקא מגו קשרא תליתאה נציצו אחרא (נ"א בסטרא אחרא) ומגו דא אתקשר רזא דחו"ל במשחתא דבוצינא:

אשתכחו לאת יו"ד נקודה עילאה תשעה סמכין על מה דאסתמיך על וכלהו רתיכא לגבי את דא כדין אתנהיר ואסתמיך על תשע סמכין אלין. וכדין נהרין מגויה תמניא אחרנין וכלהו קיימין ברזא דאת יו"ד נקודה עילאה טמירא:

אלין תשע סמכין דלתתא סלקין בשמא ולא סלקין בגין דאינון תשע דאיקרון אין סוף קיימין ולא קיימין ולא אתיידעו ואיקרון ולא איקרון ולא ידעו כלל ואלין סלקין בשמא ולא סלקין:

ורזא דא וקאטתי בשם ה' לפני"ך וחנותי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם [שמות ל"ג יט] לית אמן דיקום בהון ובשמהן דילהון ולא אתגליין למיקם בארחייהו וע"ד לא קאים משה עלייהו בגין דהוו מקדמת דרגא דיליה [דעליה] דההוא נציצו קדמאה כתיב לפניך. וכן כולהוקיימין אקדימו לדרגא דיליה וככל (נ"א ועל) דא לא קאים באורחוי דקב"ה בגין דכלהו סלקין גו מחשבה ומתמן מתפשטין אורחוי לכמה סטרין ברעותיה דקב"ה ולא אתיידעו כלל.

פרשת בראשית מאמר ה' דהוי"י

סלקא את דא באלין סמכין לעילא בטש מאן דבטש דלא ידיע ואין סוף נהיר ולא נהיר ונחתא ולא ידיע ממאן דנהיר כד נחית אתכלילן ביה אינון סמכין ואתפשט וכש אתפשט נפק חד נהורא כליל מכולן ואתחפיין ביה כמאן דעייל בחד היכלא:

ההוא היכלא קיימא בתרין סטרין דלחפייא ואתגלייא לעילא.ואינון תשע סמכין נהרין בגו ההוא היכלא ואת יו"ד אגניז בגו ההוא היכלא באינון סמכין וההוא היכלא איקרי ה"א:

זמין ולא זמין אתגלייא ולא אתגלייא ולא אתגלייא כלל ברזא דא קיימא כלא לאתעטרא:

האי אית ליה חמש רתיכין דנפקי מנו ההוא נהירו דבוצינא כד סלקא לאתרה ואתכנישת לבתר דעבדת משחתא:

ואלין אקרון נפלאות ג' פלאות, רזא דא בעא דוד מלכא למיקם על חמש רתיכין אלין כד"א גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך. ואלין כד נהרין וסלקין לה לאתעטא. אתעבידו חמש לנהראגו חמש דלתתא ודנפקו מינה:

ואינהו נ' פלאות נהרין וסלקין לה לעילא ואתעטן ואתקשרן גו אינון תשע סמכין אחרנין ואינון תשע סלקין לאת יו"ד לעילא לעילא:

כד נחתין ולא ידיע ממאן נחתין האי ה"א אתעטרת ברזא דאינון חמשין ואינון פלאות דאינון חמש סמכין לגויה וכד אתעטרה ואתפשטת אתהדרת מרזא דנו"ן לגו רזא דה"א:

אתפשיטו אילין חמש סמכין לתתא וקיימא עלייהו כדין. וכד אתנהירת בכולהו כדין נפקין מינה ה' נהורין אחרנין משתנין ולא משתנין ימינא ושמאלא:

מכאן ולהלאה קיימא מלה לאסתמכא על רזא עילאה ברזא דשמא קדישא למהוי סתום דא בדא ולאשתכללא רתיכא קדישא:

ואלין חמש אינון ארבע ואינון חמש לקביל חמש סמכין. ואינון ארבע לקביל ארבע סטרי עלמא וכל חד וחד אית ליה רתיכא בלחודוי:

וכלהו רתיכין כלהו כלילן כל רתיכא ורתיכא בנהורא חד וכל נהורא ונהורא אתכליל באינון סמכין, וכל סמכא וסמכא אתכליל באת ה"א והאי את ה"א אתכליל באינון תשע סמכין וכל חד וחד אתכליל באת יו"ד נקודה עילאה קדמאה למהוי כלא חד:

מהכא אשתכחו רתיכין דסלקין על את ה"א מתתא לעילא כ"ה רתיכין ורזא דא יברכו כ"ה מתתא לעילא:

מאת ה"א ולעילא תשע רתיכין דקיימין בלחודוי בלא חושבנא עד רזא דיו"ד וכלא אסתים בגויה. מכאן ולהלאה רזא דשמא קדישא דאתעטא באינון רתיכין ולאתכללא דא בדא באלין אתוון ידוד.

פרשת בראשית מאמר ה' אחרונה דהוי"ה

אר"ש קב"ה איקריראשון דכתיב [דברים ו' ד'] ה' אלקינו ה' אחד. קב"ה איקרי ראשון דכתיב [ישעי' מ"ד ו'] אני ראשון, קב"ה איקרי אחרון דכתיב ואני אחרון [שם] בריך הוא ובריך שמיה לעלם ולעלמי עלמיא:

ה"א רזא דכתיב ואני אחרון דא ה"א בתראה דשמא קדישא רתיכא קדישא באחרון דכתיב ואת אחרונים אני הוא [שם מא ד] אחרון ואחרונים כלהו ברזא חדא אתכלילו אלין באלין. רזא דה"א אינון ד' ואלין ד' דאיקרון אחרונים כלהו קיימין מסטרא דלעילא ומסטרא דלתתא:

רתיכא דא מיכאל גבריאל רפאל אוריאל אלין אינון ארבע וחדא נקודה דקיימא עלייהו אינון ה"א ולא איקרי ה"א דא אלא ברזא דאלין ארבע ונקודה בתראה דשרייא עלייהו.

ורזא דה"א דא דל"ת הות וההוא נקודדה דשרייא עלייהו באמצעיתא אתעביד ה"א:

וברזא דחנוך אית ה"א אחרא לתתא דקיימא מתקשרא בהאי ה"א וחלא חוכדין איהו עידן למבכי וסימניך אהה ה':

בגין דסחרני בישא לתתא חפייא כגוונא דדל"ת וסחרא לאלין ארבע ולהאי נקודה וקיימא בהאי נקודה קליפא תקיפא לחפייא עלה. וכדין אתכסיאת סיהרא ונהירו דילה אתחפייא וכדין אתייהב רשו למידן עלמא בדינין בישין. ורזא דהא ה"א בתראה דתרווייהו בחד נקודה ה"ה דהא כדין דינא אתיהיב ברזא דכתיב [דניאל ד' יד] בבגזרת עירין פתגמא ומאמר קדישין שאלתא עד דברת וגו':

רתיכא דא קיימא בה"א בתראה לא איתפרשן דא מן דא לעלמין. ובכל אתר דישתכח מיכאל דאיהו רישא לאלין תמן איהי שכינתא כלא אתקשר דא בדא ואינון מתקשרין גו' ההוא נקודה וכלא ה"א:

וכד איהי חד ה"א אל"ף או את יו"ד קדמא לה ואיהי בחד נקודה כדין איהי אתייא לאוטבא לעלמא א"ה או י"ה דהא קליפא בישא איצברת מקמה ולא חפייא עלה, הא"י קיימא ברז"א ד"א:

כגוונא דא לית לך שמא קדישא באתוון רשימין דלא קיימא בההוא את רתיכא דיליה בההוא שמא על מה דאיסתמיך וההוא רתיכא סמכא דיליה דלית לך מלכא דלא אתי בחילוי ולא אשתכח יחידאי, וע"ד ידוד צבאות כלא כחדא דלא איתפרשן רתיכין מן שמא קדישא וכל את ואת כליל בגויה רתיכא דיליה וכדין כלא איהו שמא קדישא האי את ה"א איתי לה רתיכא באינון שליטין לתתא בגין דאת דא איהי באתגלייא זעיא דמן חברייא אבל כלהו אתיין אחרנין לית לון רתיכא לאתכללא באינון אתוון באלין תתאי, בר האי בגין דאת דא אתכליל בתתאי דלבר ואתוון אחרנין אתכלילו בהון רתיכין קדישין דלאו אינון לבר, בר כד מתחברן היכלין בהיכלין תתאי בעילאי אבל לא איתכלילן באינון אתוון למהוי חד את:

ובגין כך כל את ואת משמא קדישא איתכליל ביה רתיכיה בגויה [כל שמא ושמא מן שמהן קדישין אתכליל רתיכא קדישא בגויה] דא הוא שמא קדישא כדקא יאות וכן לכל את ואת מאינון ארבע ואינון ארבע אתוון אינון רזא דרתיכא למאן דלא אתיידע ולכל את ואת איתי ליה רתיכא דאתכליל בגויה ואתרשים בההוא את ממש:

האי ה"א איהי תריסר והאי נקודה דקיימא לעילא איהי תליסר ואינון תליסר מכילן דרחמי לתתא כבוונא דלעילא הני תריסר אינון תריסר תחומין ואינון לד' סטרי עלמא תלת תלת לכל סטר:

ואינון תלת אינון תשעה לכל סטר. לסטר מזרח תשעה לסטר מערב תשעה לסטר צפון תשעה לסטר דרום תשעה והאי נקודה דקיימא עלייהו באמצעיתא אשתכח האי נקודה דאשלים לכל סטר לעשרה בגין דקיימא באמצעיתא, לסטר מזרח עשרה לסטר מערב עשרה לסטר צפון עשרה לסטר דרום עשרה עשר ספירן לכל סטר ואלין אינון מ' אתוון דקיימין ברזא דבראשית לתתא ברזא דשמא קדישא ותרין (אזנין) [אינון] לאחדא בימינא ושמאלא וכלהו קיימין ברזא דה"א:

השתא אשתכח דה"א דא בכל אינון רזין עילאין בההוא רתיכא קדישא באינון תריסר ברזא דעשר ספירן ברזא דמ"ב אתוון מחקקן דבשמא קדישא כלא אתכליל בהאי דיוקנא דה"א:

וכלהו קיימי באלכסונא ברזא דנקודה דקיימא באמצעיתא דאכרע לכלהו באורח מישר סטרא דא בסטרא דא וכן לד' סטרין כלהו קיימי במתקלא תקלא דקיימא לאתקנא כלא:

ברזא דא אתבריאו ואתתקנו כל הני תתאי ע"ד כתיב [בראשית א' כו] ויאמר אלקים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו נעשה ודאי איהו ה"א וכל נהי דקיימין לתתא ואתאחדו בה בדיוקנה ממש כמא דאיקרי ה' בר מה דאית חדא לעילא במה דלא אתחזי כלל בדיוקנהא ולא איתרשים בה לאיתחזאה:

כד אקרי ה"א אזדמנת בכל הני רזין איהו כלא בגין דא קיימא האי נקודה גו אמצעיתא בגין דאיתאחידת בכולא אלין דלסטר מזרח אתאחידת בה ואיהו עמהון [אלין דלסטטר דרום אתאחידת בה ואיהי עמהון. אילין דלסטר צפון אתאחידת עמהון ואיהי עמהון] ובג"כ איהי בכלא. וכלא בה וכלא ה"א. וע"ד כתיב נעשה אדם וכתיב ויאמר אלקים כלא איהו ברזא עילאה כדקא חזי:

וכל הני רזין וכל רזין עילאין כלהו אשתמודען בהני אתוון ואתרשימו בההוא את ממש לאתייחדא שמא קדישא כדקא יאות וכלא רזא עילאה בשמא קדישא. עד הכא איתרמיזת חכמה עילאה ברזא דאת ה"א בתראה דאתוון ארבע. זכאה חולקיה מאן דעאל ונפק וידע אורחוי דקב"ה למיעל בלא כיסופא לעלמא דאתי:

פרשת בראשית מאמר אות ו' דהוי"ה

רזא דאת ו"ו רתיכא קדישא עילאה דקיימא בקיומא שלים האי אתפלג לתרין אתוון דאינון תרין ויו"ן ו"ו דא כגוונא דדא ואינון תריסר רזין עילאין:

האי ו"ו עילאה איהו קיימא בחמש סמכין עילאין דקיימא עלייהו את ה"א עילאה. והאי ו"ו אע"ג דאיהו שית ורזא דשית איהו חמש ורזא דחמש וכלא איהו כדקא חזי.

פרשת בראשית מאמר קו השמאל של הו' דהוי"ה

שירותא בסטהא דימינא רזא דנהירא קדמאה דא קיימא על רתיכא חדא דאיהו תלת תלת ולא ארבע ואע"ג דלית רתיכא אלא בארבע כלא הכא ברזא בתלת תלת כמה דאתוון אזלין בשמא קדישא ובג"כ כלא אזלא בתלת תלת:

את ה"א דקאמרת איהי רביעתא דאתוון ובג"כ רתיכא דילה איהי בארבע כלא הכא ברזא בתלת תלת כמה דאתוון אזלין בשמא קדישא ובג"כ כלא אזלא בתלת תלת. את ה"א דקאמרת איהי רביעתא דאתוון רבג"כ רתיכא דילה איהי בארבע ואע"ג דאיהי בארבע איהי בתלת תלת וכלא אזלא בארח מישר לסלקא דא כגוונא דדא למהוי חד:

רתיכא דלסטר דרום דאיהו ימינא (ההוא רתיכא) (נ"א ל"ג) בתלתא די נפקא מגו בוצינא כד סלקא רוחא דנשיב בי"ב רוחין (נ"א בי"ב ריחין דביסמין דסלקין רוחין וכו') דסלקין

ריחא ולא סלקין כליל בתלת גוונין נהיר בנהירו אישתאב בגווה חד להיט באשא וחד להיט במיא וחד להיט ברוחא והאי אתפרש והוי תלת:
האי רוחא כד אתפרש והוי תלת גוונין אלין לאו אינון אשא ולא אינון מיא ולא אינון רוחא אלא האי ריחא כד אתפרש כל חד וחד נהיר ולהיט ויהיב תוקפא לאתר דעליה ולבתר אתעביד סמך תחותוי:
גוונא חד אתלהיט ואתקף ביה אשא דאתכליל בהאי סטרא דימינא גוונא אחרא אתלהט ואתתקף ביה מיא דאתכלילו בימינא גוונא אחרא אתלהיט ואתקף ביה רוחא דאתכליל בהאי סטרא דימינא ואלין תלת גוונין אינון רתיכא חדא לסטר ימינא ברזא דאת ו"ו:
ואלין אינון כינויין דאית ביה בקב"ה ברזא דאינון שמהן דאיקרי בהו וע"ד שמא דקב"ה איקרי בכמה שמהן וכלהו אתכלילן בכל רזא ורזא מאלין סטרין עילאין דאינון שמהן דלא נמחקין:
סטר דא דאיהו ימינא איקרי אל רתיכא דיליה איקרי גדול בכללא כד אתפרשן האי רתיכא דאלין אינון תלת גוונין הכי אינון שמהן איקרון גדו"ל חסי"ן קדו"ש. הני אינון רתיכא לימינא דאיקרי אל רזא עילאה מאינון שמהן עשרה כמה דאוקימנא:
הני תלת גווגין דאינון רתיכא לסטר ימינא להטין ונהרין לתתא (נ"א ל"ג לתתא) וכל גוון וגוון מהני תלתא אתפריש לתרין אחרנין לכל סטר עד דעאלו בחושבנא תלת תלת ואינון תשע והאי ימינא דעלייהו רכיב אשלים לעשרה. אוף נמי כל הני איקרון ספירן עילאין וזעירין וכולהו מדין [פי' מדות] דקב"ה:
תרין דנפקו מגו גוון חד דאתתקף ביה מיא חד איקרי רחום וחד איקררי חנון אלין אינון מההוא גוון דאיתתקף במיא (נ"א ביה מיא) תרין דנפקו מההוא גוון דאיתקף ביה אשא חד איקרי ארך אפים וחד איקרי רב חסד אלין אינון מההוא גוון דאתתקף ביה אשא. ברין דנפקו מההוא גוון דאתתקף ביה רוחא חד איקרי חסיד וחד איקרי סולח. וברזא דספרא דחנוך האי איקרי טוב והאי איקרי ישר וסימנך טוב וישר ה' [תהילים כ"ה ח']:
ומאלין מתפרשין נהורין לתתא וכולהו רתיכין אלין לאלין וכלהו כלילן בסטרא דימינא. וכלהו חד לגבי האי סטרא וכלא ברזא דאת ו"ו.

פרשת בראשית מאמר קו ימין של הו' דהוי"ה

שירותא בסטרא דשמאלא רזא דחשוכא דמתפשטא בחשוכא לתתא עד דאיתברי מניה גיהגם מלהטא מההוא חשוכא דאשא תקיפא בומקא איבמא והכא מלהטין שביבין תקיפין דנגדין ואתמשכן לתתא וכלהו מגו חשוכא דאיהי שמאלא להאי סטרא:

בר בוצינא סלקא מגו מדידו דמשחתא נהיר לסטר (נ"א דנהיר מסטר) ימינא ומההוא נהירו נהיר לגבי חשוכא ומטין לגבי ההוא אשא נהורין וקרבין לגבי ההוא אשא לגבי ההוא ימינא ונהיר מניה:

כדין אתפשט ונהיר מגו בוצינא רוחא אחרא דנהיר (נ"א דלהיט) מלהטא הא איהו אתפשט למהוי רתיכא להההוא סטר דשמאלא. אתפשט ברזא דתלת גוונין לגבי האי סטר דאיקרי צפון והאי רוחא לא סליק בבוסמין ולא ריחא בגין דהאי שמאלא איסתמיך על ההוא רוחא דאתפרש בתלת גוונין אלין:

אלין גוונין נהרין בתלת סטרין דאשא דאיהו סטרא דשמאלא. אשא גוון חשוך אשא גוון סומקא אשא גוון אוכמא. הני תלת גוונין דמתפרשן מההוא רוחא דנפקא מגו בוצינאא סמכין לתרין סטרין:

גוונא חד אתלהט ואתתקף ביה אשא גוון חשוך דאיהו בסטר שמאלא. גוון אחרא אתלהט ואיתתקף בה אשא גוון סומק דאיהו בסטר שמאלא. גוונא תליתאה אתלהיט ואתתקן ביה אשא גוון אוכם דאיהו בההוא סטר שמאלא:

ואלין תלת גוונין אינון רתיכא חדא לסטר שמאלא ברזא דאת ו"ו אלין איקרון כינויין להקב"ה ברזא דשמאלא חד איקרי אדיר וחד איקרי חזק וכלא בכללא חדא אקרי גבור בגין דסטרא דא דאיקרי שמאלא איהו אלקים. והא אוקימנא לכמה סטרין איקרי אלקים:

הני תלת גוונין דאינון בסטר שמאלא מלהטין נהרין לתתא וכל גוון וגוון מהני תלתא איתפריש לתרין אחרנין לכל סטרא עד דעאלו בחושבנא תלת תלת אינון תשעה כמה דאוקימנא בסטרא אוחרא. והאי שמאלא דעלייהו רכיב אשלים לעשרה:

תרין דנפקו מגו גוון דחד דאתכליל גו אשא גוון חשוך חד איקרי שופט וחד איקרי דיין כמד"א [תהלים נ' ו'] אלקים שופט וכתיב [שם ס"ח ו'] אבי יתומים ודיין אלמנות אלקים:

תרין דנפקו מגו גוון חד דאתכליל מגו אשא סומקא חד איקרי כביר כח וחד איקרי איש מלח ה. תרין דגפקו מגו גוון חד דאתכליל ואתתקף גו גוון אשא אוכמא חד איקרי פוקד עון וחד איקרי משלם גמול:

ומהכא אתפרשן לתתא לכמה גבורן [וכולא מהני ג' גוונין דקאמרן. וע"ד כתיב [שם ק"ו ב] מי ימלל גבורות ה' בגין]דלית לון חושבנא וכלהו (מלין) [כלילן] בסטר שמאלא ובכלהו איקרי קב"ה, וכלהו רתיכין לתתא לכל סטר וסטר. וכלא ברזא דאת ו"ו:

בגין דכל את ואת מהני ד' אתוון דברזא דשמא קדישא כלהו קיימין על רתיכין קדישין סמכין על מה דאסתמיכו וכלה רשימין עלייהו כל חד וחד כדקא חזי ליה, ואלין רתיכין אינון כינויין להההוא שמא קדישא על מה דקיימי:

ועל דא מאן דאתי לייחדא שמא קדישא אצטריך למנדע כל חד וחד מאינון שמהן דכנויין על מה קיימין ומאן איהו שמא דשליט עלייהו [דהא מהכא מתפרשן לתתא עד דמטו לאינון שליטין ממנן דאינון רתיכין לתתא וכלהו אשתמודעין ברזא דההיא שמא דשליט עלייהו] ובההוא סטרא דקיימין רתיכין. וכלא ברזא דשמא קדישא באלין אתוון ד' דאקרי קב"הבהון. זכאין אינון צדיקיא דאינון אזלין באורח מישר זכאין אינון בהאי עלמא וזכאין בעלמא דאתי דקב"ה רחים להון.

פרשת בראשית מאמר קו האמצעי של הו' דהוי"ה

שירותא בסטרא דא ובסטרא דא:

פתחא דא איהי כלילא מכל הני דקאמרן ודא קיימא על רתיכא עילאה ואיהי רתיכא דקיימא ברזא דאת ו"ו דאיהו (נ"א דא איהו) ו"ו כלילא דכל הני דא קיימא ברזא דכל שית סטרין עילאין דא קיימא על רתיכא חדא דאיהו תלת בימינא. ושמאלא נפקא מגגו בוצינא כד סלקא ררוחא (נ"או) דנסיב בי"ב ריחין דבוסמיא דסלקין ריחא ולא סלקין. האי רוחא נהיר בנהירו ודא איהו רוחא דאיהו שלמא ואיקרי שלמא:

ודא רוחא כד אתפרש אתפרש בתלת גוונין מלהטין באשא ורוחא ומיא כמה דאתמר בימינא וכד אתפרש כל חד וחד להיט באתריה ויהיב תוקפא:

האי נהירו דאתפשט מההוא (נ"א מהאי) רוחא לכל סטרא וסטרא מהני תלתא גוונא חדא להט באשא ואתקיף ליה. גוונא אחרא להיט במיא ואפיש ליה. גוונא תליתאה להיט ברוחא ונהיר ליה כארגוונא מלהטא בתרן סטרין אלין. ואלין תלת גוונין איגון רתיכא חדא ברזא דאת ו"ו ואיהו רזא דאת ו"ו:

ואלין אינון כינויין גאיקרי בהון קב"ג כמה דאתמר דקב"ה איקרי בכל הני שמהן ואלין כינויין אתכלילן ברזא דשמא קדישא דהאי סטר (נ"א שמא) אמצעיתא איקרי ביה. ואע"ג דהאי איקרי ברזא דאת ו"ו דא נטיל כל שמהן עילאין ותתאין וכל ד' אתוון דשמא קדישא ביה אחידן בגין דנטיל לכל סטרין עילא ותתא ודא רזא יה"ו הכא תלייא שמא דא:

ואיהו ידו"ד נטיל תרין אתוון לעילא ונטיל חד לתתא ואיהו קאים באמצעיתא בין עילא ותתא ומתרין סטרין כדקאמרן:

רתיכא דיליה איקרי נירא בכללא כד אתפרש האי רתיכא דאיהו האי רוחא כדקאמרן ואתפרש לתלת גוונין אחרנין דאיקרון נורא אמ"ת נוצ"ר חס"ד. הני אינון הני תלת דאינון רתיכא קדישא להאי סטרא דקיימא באמצעיתא:

הני תלת גווני דאינון רתיכא קדישא דאת ו"ו להטין ונהרין לתתא וכל גוון מהני תלתא אתפרש לתרין אחרנין לכל סטרא עד דאתעבידו בחושבנא תלת תלת לכל סטר ואינון תשעה והאי שמא קדישא דשליט עלייהו אשלים לעשרה:

וכל חד וחד מהני סטרין תלתא דקאמרן ימינא ושמאלא ואמצעיתא כל חד וחד ברזא דרתיכין דיליה איהו עשרה בגין דכלא עילא ותתא באשלמותא חדא אינון עשר ספירן עשר אמירן וכל הני רתיכין בההוא סטרא דשליט עלייהו איקרון עשר ספירן עשר אמירן ובג"כ כל חד וחד מהני סטרין סלקא לעשר רתיכין לכל סטרא עדדסליק כל חד וחד לחושבן סגיא. ות"ח כל רתיכין אלין כד מתפרשן לסטרייהו כלהו איקרון בההואי שמא דשליט עלייהו וברזא דההוא את ממש לתתא:

תרין דנפקו מגו נקודה חדא חד איקרי נושא עון וחד איקרי עובר על פשע אלין אינון מההוא גוון דאתתקף ביה מיא, תרין דנפקי מגו גוון דאתתקף ביה אשא חד איקרי מרום וחד איקרי רם:

וברזא דחנוך שמהן אלין כלילן ברזא דעלמא דאתי והכא בהאי סטרא בוחן לבות מרום כמד"א [תהלים י' ה'] מרום משפטיך מנגדו, וכתיב (שם צ"ג ד') אדיר במרום ה', ואע"ג דשמא דקא קאים בעלמא דאתי הא כתיב מרום ועל דא אשתתף עלמא דאתי בכל הני והכי איקרי אלקים כגוונין דשמאלא וכלא חד:

גוונא תליתאה אתתקף ביה רוחא אינון תרין דנפקו מניה חד איקרי שוכן עד וחד איקרי קדוש, ומאלין אתפרשן נהורין לתתא וכלהו רתיכין אלין לאלין וכולהו כינויין דאיקרי בהו קב"ה וכחלהו אשתמודען בסטר דשליט עלייהו.

פרשת בראשית מאמר נצח הוד שבו'

כגוונא דא אית סטרין תלתא דנפקין מגו אלין סטרין עילאין דקאמרן דאינון ימינא ושמאלא ואמצעיתא ואלין נפקין לבר מנייהו וקיימין תרין מנייהו לבר וכלהו נטלי רתיכין לתתא כגוונא דאלין עילאין ולאו עילאין כגינייהו:

ואלין דלתתא דנפקי מגו אלין סטרין עילאין דקאמרן אינון כגוונא דילהון חד איקרי ימינא וחד איקרי שמאלא וחד דקאי באמצעיתא גו ההוא אמצעיתא דקאמרן וכלהו כלילן בהני תלת עילאין רכלהו כלילן ברזא דאת ו"ו דכליל כלהו וכלהו ברתיכין ידיען מתפרשן בסטרייהו:

ואלין לא איקרון בשמהן ידיעאן בר באינון כינוין דלתתא כגוונא דאינון כינויין עילאין ואלין תתאין אחדן בעילאין והני תלתא אוחרנין כלהו רתיכין לבר והא אוקימנא:

ת"ח הני תרין קיימין אינון סמכין דלבר ואינון ימינא ושמאלא ואיקרון חסדי דוד ואלין צבאות רתיכא דילהון תרין דקיימין ועבדין שליחותא בנביאי קשוט:
ומתמן מתפרשין עובדין בעלמא באתגלייא ורזא דא דכתיב (תהלים קיא ב) גדולים מעשה ה'. גדולים דנפקי מן גדול ואלין איקרון רחמיך רבים ה' (שם קיא קנו) איה חסדיך הראשונים ה' (שם פט נ) זכור רחמיך ה' וחסדיך כי מעולם המה (שם כה ו) ואע"ג דאוקימנא דאינון לעילא [אוף הכי מתפרשן לתתא כגוונא דלעילא דכתיב כי מעולם המה מעולם המה לעילא] מעולם המה לתתא:
ועל דא לא איקרון בשמהן כגוונא דאיקרון בשמהן אינון דלעילא אואינון כגוונא דלעילא אבל אינון בכללא אינון דקיימי לבר ואינון סמכין דאורייתא דנפקי מרתיכין עילאין ואלין הוו [דאדכר] דוד מלכא ודא איהו דאדכר תדיר בכללא כמה דאוקימנא:
ת"ח כל הני שמהן עילאין מאינון עשרה דקאמרן דלא נמחקין יאית הוא רתיכין אלין דילהון דאינון שמהן דאיקרון כינויין אמאי נמחקין:
אלא רזא דא הא אתמר גו ספרא דרב המנונא סבא דכל הני שמהן עלאין אינון קיימין כגופא לנשמתא עילאה דלא אתידע ולא אתגליין ואלין כנויין אינון לבושא לגופא כגוונא דאגוזא דאית קליפה לקליפה או אילין לבלבין דאית לון קליפה לקליפה ומוחא לגו:
הכי נמי דא אלין עשרה שמהן כלהו כגוונא דהאי קליפה למוחא ואע"ג דכלהו מוחא כלהו נהורין עילאין ובוסמין עילאין לית מאן דקאים בקיומייהו אבל כלהו כגוונא דקליפה לגבי מה דלא ידיע ולא קיימא בחכמתא כלל וכ"ש רזא דאין סוף, דוהני כינויין איגון קליפה לגבייהו ווכולא דא לגו מן דא ומוחא סתימאה לגו בגו דלא אתיידע כלל, ועל דא קליפה בתרא הלא איכפת לן, ואע"ג דנמחקין עם כל דא לא אתיהיב רשותא למחקא אפי' אות זעירא דאורייתא:
ואי תימא אי הכי האי ה' בתראה דקאמרן איהי קליפה בתראה לגבי אלין לאו הכי קליפה איהי לגבי אלין עילאין אבל לגבי אינון כינויין לאו דהא לא משתמשי בה אלא אינון שמהן עילאין ולאו אינון כינויין:
אלא כד איהי סלקא לאתעטרא לעילא ולאתאחדא ברזא דימינא ושמאלא כל הני רתיכין דאינון כינויין כלהו סחרין לה וחפיין עלה סחרנהא כבעלה לאתתא דפריש גדפיה עלהא הכי אינון פרישי' גדפין דבעלה עלהא וחפיין לה בכל סטרא ואיהי משמשא בבעלה וסימנא דא [יחזקאל ט"ז ח] ואפרוש כנפי עליך [רות ג' ט] ופרשת כנפיך על אמתך:

ובג"כ אינון לגו ואינון לבר ואיהו לבו קיימא לבר מה דאיהו לבר קיימא לגו וכלא שפיר איהו. זכאה חולקיהון דאינון דידעין למיזל באורה מישר דלא יטעין לימינא ושמאלא כמה דאוקימנא כי ישרים דרכי ה' [הושע י"ד י].

פרשת בראשית מאמר ספירת היסוד שבו'

מבועא דבירא דלא פסיק לעלמין האי קיימא קיומא לקיימא כלא כלהו עיאין וכלהו תתאין קיימין בהאי לרחמא דתיאובתא בגין דאיהו תיאובתא לעילא ותתא לאנהרא אנפין ולאשקאה גנתא:

בהאי לאו רתיכא קיימא ביה לאתגליא אלא כלא איהו סתים בסתימו ולא קיימא באתגליא אלא כלהו שמהן עיאין וכלהו רתיכין כלהו אתאן לגביה בלחישו:

כד אינון שמהן אתיין לגביה אלין רתיכין פרישאן וחפיין לכל סטרין לדרגא דא ולדרגא דלתתא ואלין איקרון גדפין דבעלה לחפייא על כלא. והאי דרגא עאל בלחישו כמבועא גו בירא דלא פסקין מימוי לעלמין ולא אתפרש מבועא לעלמין וכלא איהו באר דכתיב [במדבר כ"א יח]באו חפרוה שרים. [בראשית כו יט] באר מים חיים, והא אוקימנא:

האי מבועא דבירא איהו סתים לגבי ההוא בירא דעאל לגביה בלחישו והאי כרי גו ההוא נקדה דקאמרן רזא דה"א בתראה וכרי בה ועאל לגבה ולא אתיידע כלל:

והאי איהו כמא דאוקימנא לעיל דכד אלף אתחבר בה"א או יו"ד האי ה"א איהי בנקודה חדא לאוטבא לעלמא כגון א"ה או י"ה כדין ההוא מבועא דבירא [כרי] גו ההוא נקובה ועאל לגווה ולא אתיידע:

וכדין ההיא נקודה קיימא ברזא דקדש הקדשים. וע"ד רזא דדוכרנא דילה איהו ברזא דקדש הקדשים [באתר] דמפקנו דרוחא קיימא בבי גרונא א"ה י"ה בגין דהאי איהו אתר דקיימא קדש הקדשים קול גדול ולא אשתמודע ולאו איהו רוח ממש [וכדין איהו קדש הקדשים ודאי וקיימא באשלמותא דכולא לאנהרא מעילא ומתתא.] וכדין איהו ה"א בחיבורא דאינון אתוון עילאין וכלא שמא חדא לאנהרא מעילא ומתתא (נ"א לתתא):

כד כרי האי מביעא בהאי דקודה ועאל בגויה כדין כל אינון שמהן עילאין וכל אינון סטרין עלאין דקאמרן כלהו עאלין בגויה בתיאבתא ברוחא שלים לעילא בתיאובתא עאלין בה ולא במלה אחרא כולא ברוחא ולא בגופא כבעלא דאשתליל מכל לבושוי בשעתא דאתי לאזדווגא באיתתיה. ה"נ כל אינון רתיכין דקאמרן דלעילא ותתא כלהו סחרין לה ואינון חפיין עלה ובעלה אשתליל מכלהו. ועל דא לא אתיין כל אינון שייפין לאתחברא בה אלא ברוח ממש וכדין כלא איהו רעותא חדא:

וע"ד בשעתא דקב"ה זמין לגבה וישראל לאו אינון זכאין דאינון [יהון] פתילה לאנהרא. מה כתיב פשטתי את כתנתי איככה אלבשנה רחצתי את רגלי איככה אטנפם. פשטתי את כתנתי אלין אינון כינויין דקאמרן דכלהו כד מתחברן אינון כתנתא דקב"ה וכד איהו זמין לגבה איהו אשתליל מכולהו לאתחברא בהדא וע"ד פשטתי וגו' לאתתקנא ולמהוי זמין לאוטבא לדך ואת לא מתתקנא כדקא יאות השתא איככה אלבשנה ואתהדר ואסתלק מינה (נ"א מינך):

רחצתי את רגלי איככה אטנפם הא אסחית רגלי מההוא טינופא ומאי איהו בגין דכד אתתקנית ואזדמנית לגבך אעברית ההוא סטרא אוחרא מסאבא מקמי רגלי השתא איככה אהדר לשוייא ההוא טינופא לחפייא על מקדשא הואיל ואת לא זמינת בתיקונך לאתתקנא לגבאי, הכא אוליפנא דכד רוח מסאבא אתעבר מעלמא כדין אתרבי [נ"א אתדכי] כלא עילא ותתא [וכד כ"י זמינא לגבי קב"ה כדין זוהמא לא שלטא בעלמא וכולא אתרבי עילא ותתא] ועל דא רחצתי את רגלי איככה אטנפם כמלקדמין:

ובגין כך כל אינון כינוין אתפשטו בשעתא דהאי מבועא כרי בההוא נקודה ואסתים בגויה וכדין כד ההוא מבועא אסתים בגווה כדין כלא אנהיר ובירא אתמליא מההוא מבועא דעאל בגווה ואסתים ביה בחחשאי אינון כינויין חפיין עלה ואתפשטו לסטר דא ולסטר דא [ואיהי קיימא עם בעלה בדבוקא חדא דהא אשתלימו מכולא בעלה ומטרנותא וכלהו עלאין ותתאין כלהו סחרין לסטרא דא ולסטרא דא. הרנ"ש]:

והני אינון גלידין דאגווזא קלישא דקיימא וחפייא לגו על מוחא וההיא קליפא תקיפא איתברת ולא קיימא תמן וכדין כלא איהי ברזא עילאה למיהך ברזין אלין. זכאין אינון בעלמא דין ובעלמא דאתי.

פרשת בראשית מאמר צורת אות ה' שבשם הוי"ה

דיוקנא דאתוון ברזא קדישא ה"א תתאה דקאמרן רזא דמקדשא סיהרא כד שלטא ואתקשטת לגבי שמשא לקבלא נהורא מניה אינון קיימין כתרין רחימין דא לקבלדא ואינון בתולאן דקיימן בהדה אתקשטן ואתתקנן בתיקונין חדא בתראה וחדא לקמאה וחדא מסטרא דא וחדא מסטרא דא ואיהי קיימא באמצעיתא:

ושבעין ותרין סנהדרין קיימין כפלגו גורן עגולה למיעבד גופא לסיהרא לאתקשטא מטרונית אלגבי בעלה ואיהי קיימא כגוונא דא כפלגו סיהרא:

ודא (נ"א והדא נקדא באמצעיתא. דההיא נקודה נטלא נהורא מן שמשא לאנחרא לכל גופא ורזא דא נקודה דקיימא בפלגו דעינא דכולא קיימא בההיא נקודה דקיימא באמצעיתא אע"ג דלא אתחזייא בסיהרא:

ת"ח לית לך עיגולא בעלמא דלא איתעביד מגו נקודא חדא דקיימא באמצעיתא ובגין כך עיגולא דסיהרא מגו חד נקודה דאסתים בגווא באמצעיתא אתעביד כלא והאי נקודא דקיימא באמצעיתא נטיל כל נהורא ואנהיר לה לגופא ואתנהיר כלא:

רזא דרזין לאינון דמסתכלין ברזי דחכמתא. האי ה"א דאיהי פלגו דגופא דסיהרא ואיהי בעיגולא כדאמרן בגו ההוא נקודה דקיימא גו אמצעיתא אמאי איהו פלגא. לאו [פלגו] אלא סתימא מסטרא דא ופתיחא מסטרא דא כנקבא דפתיחא לגבי דכורא לקבלא ליה בגווה ולאתנהרא מניה ולאתחברא בהדיה ועל דא איהי פתיחא לגביה לקבלא ליה וכדין (נ"א ובגין דא) איקרי ה"א מאי ה"א כמאן דאמר הא אנא:

וכד איהי אתנהירת מניה ואתחברו דא בדא וסיהרא מכלא ובאתרה דאיה וה"א פלגו דסיהרא אתעביד מ"ם סיהרא בשלימו:

וקיימא כגוונא דאימא עילאה דאיהי מ' סתימא כמא דאוקימנא ברזא דלסרבה המשרה (ישעי' ט' י) והשתא קיימא סיהרא באשלמיתא עלמא תתאה כגוונא דעלמא עילאה ודא איהו רזא דאת ם':

ות"ח את דא ם' לאו איהו אלא בעיגולא כיון דקיימא סיהרא תאשלמות אוכלא מרזא דאת ה' כמא דאתמר [לעיל]. (על) [עאלת] איהי בקדמיתא פתיחא באזא דה"א לקבלא לבעלה ולבתר דאשלים מניה איתמליא באשלמות אאתעביד ם' כגוונא עילאה דעלמא דאתי כדקאמרן ובג"כ ה"א עילאה ה"א תתאה ם' עילאה ם' תתאה כלא דא כגוונא דא ודא איהו רזא חדא עילאה ותתאה כחדא:

ת"ח עלמא עילאה איהי פתיחא בקדמיתא ברזא דה"א וכד אתמלייא מאינון שבילין אילאין ואתנהרא לאנהרא אתפשטת ואשתלים ואתעביד ם' וכלא ברזא חד.

פרשת בראשית מאמר צורת אות ו' שבשם הוי"ה

דיוקנא דאת ו"ו ברזא קדישא. האי את עלמא דלעילא פשיט פשיטו לאנהרא לתתא וההוא פשיטו איהו בשית סטרין כלילן כחדא בחיבורא חדא דא כגוונא דדא ודא כגוונא דדא וכלהו מתחברן באינון רתיכין דילהון באת דא:

והאי את איהו רשימו דבשית סטרין כלילן בחדא ודא הוא דאנהיר לסיהרא ברזא דשית סטרין כלילן דהא כד מתחברן כחדא פשיטין מפשיטו כלא דיוקנא דו"ו דיוקנא דאדם ואע"פ דאינון שיתא סטרין לא איתחזו בפשיטו בר חד גופא:

רזא דרזין לאינון דמסתכלין באורח מישר בדיוקנין דאתוון הכא בהאי את כלהו בחיבורא דא לאחזאה דכלהו קיימין בקיומא דגופא דאיהו נטיל כלא וכד האי את דאיהו ו"ו קיימא הכי בחיבורא חדא הא איהו זמין לגבי נוקבא פשיט ואשתליל מכלא רזא דיוקנא דגופא דיוקנא דאדם וכד מסתכלין (רזין) [נ"א תרין] דרועין מסטרא דא ומסטרא דא מתחברן בהאי (נ"ל בהדי) גופא דלא אתחזיין בר גופא בלחודוי בגין דכלהו כלילן ביה:

אימתי אתחזון בשעת אדאת דא אתפשטת ואיקרי אלף כדין תרין דרועין דא מסטרא דא ודא מסטרא דא וגופא קיימא בינייהו באמצעיתא:

ועל דא אלף רישא לכל אתוון בגין דתיקונא דא כד קאים איהו רישא לכל מאן (נ"א מאי) דנפיק מעלמא דאתי ואע"ג דרזין עילאין אחרנין נאמרו ברזא דאל"ף אבל דא איהו ברירו דרזא דמלה כמה דאיהו בספרא (דא) [דאדם] והכי איהו ברירו דרזא. ומהכא אתפשטו אתוון אחרנין כלהו בסטרייהו כל חד וחד כדקא חזי ליה:

ואת דא כלא איהו חד ו"ו ואל"ף בר דהאי אסתים כלא בגויה והאי אחזי כל דיוקניה. ואי תימא תרין ירכיזדלא אתחזיין הכי הוא ודאי דהא תלת סטרין אינון רזא דתלת אחרנין:

ותו אלין אינון רזא דתורה שבכתב כללא דכולא ומכא נפקן כל שאר כגוונא דא נביאים וכתובים כלהו כחדא אל"ף איהו חד רזא דתלת גווניו כחדא דאינון אבהן וכד אבהן מתחברן כחדא אינון חד ועל דא איקרי אלף חד רישא לכל אתוון רזא דתורה שבכתב כמא דאיתמר:

ועל דא ו' ואלף רזא חדא אינון. את ו' דיוקנא דאדם רישא וגופא אתפשטותא חד. אל"ף אשלמותא דדיוקנא לאחזאה. וכי תימא ו' דאיהו אתפשטותא חד פשיטו חד תלא דיוקנין אחרנין אמאי רזא דיליה שיתא ואלף דאיהי תלת דיוקנין אמאי רזא דיליה חד:

אלא מהכא רזין דסלקין בשמא קדישא אסור לאסנאה לון בפרטא אלא לחברא כלהו ולייחדא לון כחדא למהוי חד וכד אינון כחדא בכללא חדא בדיוקיא חדא אית לפרשא לון ולמעבד פרטין דנפקי מההוא כללא דאיתחזי:

ועל [דא] כלל אתהדר למהוי פרט פרט אתהדר למהוי כלל, כלל דא ו"ו דאתהדר למהוי פרט ברזא דשית ואיהי פשיטו חד בלחודוי. פרט אלף תלת דיוקנין מתחברן כחדא ואתהדר למהוי כלל ברזא דחד ורזא דא כלל ופרט וכלל א' ו"ו א' וכלא חד:

אל"ף פרט דאתהדר למהוי כלל ולבתר אתהדא למהוי פרט ואיהו פרט וכלל ופרט. ו"ו כלל ואתהדר למהוי פרט ולבתר אתהדר למהוי כלל ודא רזא כלל ופרט וכלל:
אל"ף פרט ואתהדר למהוי כלל כמא דאיקימנא ולבתר אתהדר למהוי פרט בגין דאיהו אל"ף והכי סלקא ברזא דאלף דרועין וגופא ואתפרשן רזין למאה וממאה לאלף ע"ד אקרי אל"ף ברזא דאל"ף אלף חד כלל אלף אלפא פרט:
ו"ו כלל ואתהדר למהוי פרט ברזא דאוקימנא ולבתר אתהדר למהוי כלל רזא דאדם חד רזא חד וכלא סלקא ברזא חדא ובמתקלא חדא למהוי כלא חד. ו"ו אתהדר למהוי כלל חד נהורא חדא כלילן בשית סטרין:
ורזא דא וירא אלקים את האור כי טוב [בראשית א ד] דא ו"ו דהוא אזיל ונהיר ברזא דימינא בכללא חדא ולבתר ויבדל אלקים בין האור ובין החשך אתהדר את דא למהוי אלף תרין דרועין דא מסטרא דא ודא מסטרא דא. חד אתקרי אור וחד אתקרי חשך אתפלג את דא (נ"א ו";)בגווייהו וכדין אתפלג מחלוקת מתרין סטרין דאינון אור וחשך דכתיב ויבדל אלקים בין האור ובין החשך מהו ויבדל דאיתפדש מחלוקת ההו אואסתכמו תרין סטרין למהוי בשלם. והבדלה דא היא הבדלת מחלוקת לאסתכמא למהוי כלא חד שלים כחדא:
ובג"כ א"ו כחדא אינון. ויקרא אלקים לאור יום דא סטרא חדא דרזא דאל"ף (נ"א ולכשך קרא לילה דא המרא חדא דרזא דאלף) לבתר דאתפרשו תרין סטרין למיעבד עובדא חד עביד ערת וחד עביד בקר כיון דעבד עובדין אסתכמו תרווייהו ואתכלילו באת ו"ו:
הה"ד ויהי ערב ויהי בקר ויהי ערב מסטרא דחשך ויהי בקר מסטרא דאור כיון דעבדו עובדין מיד אשתכללו לחד דכתיב יום אחד הוא רזא דאת ו"ו דאתכלילן ביה למהוי חד:
ודא הוא רזא דכתיב ויהי ולא כתיב והיה. ויהי כד אתחזיין ברזא דאלף ועבדו עובדין ואסתימו ולא אתחזון כדין כתיב ויהי. הוה והשתא לא איהו הכי דהא אתכליל ברוא דו"ו והשתא כלא יום אחד. מי ימלל גבורות ה' ישמיע כל תהילתו [תלים קי].

פרשת בראשית מאמר יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד

ויאמר אלקים יקוו המים מתחת השמים. [בראשית א ט] דא סטרא תתאה סטרא חד דברזא דאלף דאיהי סטרא דאקרי חשך ודא איהו מתחת השמים דהא מההוא סטרא מתפרשן מיין ונבעי בנגידו דטמירו מסטרא אחרא דלעילא דאיהו ימינא:
אור דאתגניז באן אתר אתגניז ברזא דאת ו"ו וכד איהי איתגניז כולא איתגניזין סטרא אחרא גניז עמיה ועל דא מתחת השמים אל מקום אחד ודא חוא סטרא דאשתאר חד בלא חבריה כד אתגניז בקדמיתא ומההוא סטרא כד אתפלגו מיא ואתכנישו בגויה

כדין איתחזי יבשתא מההוא סטרא ורזא דא הר ציון ירכתי צפון קרית מלך רב דהא מההו אסטרא איתחזי ואתגליא לבתר דאיתגניזו אלין תרין סטרין אתהדר כל אלמהוי ו"ו ואסתים כלא בגויה והוה חד.

פרשת בראשית מאמר רקיע השמים

ויאמר אלקים יהי מארת ברקיע השמים [שם יד] דא ו"ו דאיהי את דאיקרי שמים. רקיע השמים דאתפשט מניה פשיטו חד לאנהרא לארעא ולאשקאה להההוא יבשתא והאי איהו רקיע השמים מאן איהו רקיע השמים דא הוא פשיטו דאתפשט מאת ו"ו [ואתעביד רזא דלתתא. דהאי קיומא דלתתא דקיימא לתתא על אינון נהורין עילאין כלהו קיימאן בהאי רקיע פשיטו. הרנ"ש] כגוונא דא ג דא איהו פשיטו דאתפשט מאת ו"ו לאנהרא ולאשקאה לארעא כמא דאתמר:

את ו"ו דיוקנא דא אשתליל מכלא דלא איתחזון ביה כלל מכל אינון סטרין אחרנין בר חד פשיטו דגופא בלחודוי בלא דרועין וסמכין וקיימא הכי ברזא דשמא קדישא בגין למהוי זמין לגבי נוקבא לתתא:

ואע"ג דאלין סטרין אחרנין אתרשימו לגביה הכא רזא דרזין לאינון דידעי רזי דמהימנותא למנדע באן זמנא איהו אל"ף ובאן זמנא איהו ו"ו:

בזמנא דקיימא [נ"ל לאחזאה] רזי מהימנותא ולאלפא יחודא ברזא דשמא קדישא לכל עלמא כדין קיימא ברזא דאל"ף לעיינא דדא ראשיתא דכלא למיחלף מהימנותא דיחודא דקב"ה וע"ד קיימגא ריש לכל אתון דהא לא אתא בר נש לעלמא אלא למילף ולמנדע למאריה. וקיימא בדיוקנא לעינהון דכלא [ואמר ליה] אוליף חכמתא דמהימנותא דמארך ולמקצה השמים ועד קצה השמים:

וע"ד אתרשים גביה בדיוקנין (דבראשית) (נ"א דבר נש) דאתחזי למשאל ולמנדע דכתיב [דברים ד' ל"ב] כי שאל נא לימים ראשונים ודא היא שאלתא קמייתא לאשתמודע ב"נ למאריה דדא איהו ראשיתא דכלא. וכדין איהו רזא דאל"ף ראשיתא דקיימא לכל אתוון:

ובזמנא דקיימא לאזדווגא לגבי נוקבא ברזא דשמא קדישא קיימא (נ"א ברזא דו"ו) ואשתליל מכלא ולא אתחזו בר גופא בלחודוי וכלא אתקשר בנוקבא דרועא חד תחות רישא וחד דמחבקא לה:

וע"ד לא איתחזון באת ו"ו ירכין וההוא דרקיעא כלא אסתים בגויה בסתימו ברזא דרזין ואיתחזו ו"ו בלחודוי כמאן דאישתלילו מכלא וכדין איהו זמין ואתקשר לגבה דנוקבא. וע"ד זמין את ו"ו ברזא דשמא קדישא לאתחזאה כלא וקיימא ה"א בתראה שלימא ומליא

כמא דאתחזי. זכאה איהו חולקיה מאן דעאל ונפק וידע אורחין ושבילין ברזא דהימנותא לאשתמודעא למאריה זכאה איהו בעלמא הדין ובעלמא דאתי.

פרשת בראשית מאמר תמצית מהמתבאר ע"כ בי"ק ו"ק

דויקנא דאת יו"ד נקודא קדמאה דסלקא במחשבה ואסתים ולא ידיע האי נקודא קיימא בסתימא דמחשבה בגין דלא אתפשט כלל ולא ידיע לאן אורחא הוא ולאן אזיל ומאן איהי ומאן נפקא. וע"ד כלהו קיימין בר בההוא נקודה [דקיימא] ברעו דמחשבה דלא אתידע כלל:

ואיהי נקודה דקיימא באת ה"א עילאה דקיימא על כל אינון שית סמכין דקאמרן ואינון חמש כדקאמרן ואינון פליאות. וע"ד איקרי רזא דא פלא ואות אלף סלקא הכא והכא כלא אות פלאות והא אוקימנא:

וכל אלין סמכין וכל אלין רתיכין דקאמרן כד סלקא ה"א בתראה לאתקשרא באת וא"ו אינון רתיכין (דלא) [נ"ל דילה] כלילן באינון רתיכין עילאין כלהו חפיין בסחרנא דנוקבא: רזא דא כד נוקבא לא אתקשרת בדכורא חפיא לה חד קליפה תקיפא דסתים נהורה. וכד אתקשרת בדכורא חפיין לה כל הני רתיכין עילאין ותתאין אינון קליפה קדישא דחפיין לכ ואתלבשת בהו והיא אתקשרת באת ו"ו:

לעילא נטלא בה"א דנקודה עילאה סתים בגווה וכד איהי נטלא לון וכלהו בה כדין איתעבידו כלהו כגונא דא (נ"א) ואסתים נקודה עילאה דקיימא באמצעיתא איהו ו"ו דאזלא בעיגולא למעבד גופא לאסתמא להאי נקודה:

כגוונא (נ"א דה"א) אחרא עביד גופא באינון רתיכין דילה ואיהי נקודא דקיימא באמצעיתא וכדין איקרי ה"א. ה"נ האי את רזא דו"ו אינון גופא וקיימא ברזא דא והאי נקודא באמצעיתא ובג"כ כלא חד. והאי נקודה עילאה איקרי חכמה עילאה, והאי נקודה תתאה איקרי חכמה תתאה חכמה זעירא והאי ה"א וחגאי ה"א בר דהאי נקודה אתרשים בקדמיתא (בנקודאה) [בלחודאה]:

י' נקודה חד עילאה דקיימא על תשעה סמכין כמא דאוקימנא אלין לא איקרון בשמהן בר באינון רתיכין דילהון אבל הני תשעה נפקי מגו בוצינא ואתרשימו תחותוי דיו"ד:

ואינון ט' ניקודין וכלהו הני נקודין תשע נפקין מאינון תשע:

ואע"ג דאמרן דהני תשע אינון תחותיה דיו"ד. עליה דיו"ד אינון. אבל אינון סמכין לה ואינון רתיכין לט' אחרנין דאינון רזא דאין סוף וכלהו קיימין ליו"ד וכל הני דלתתא אסתימו ואהדרו להאי נקודה ע"ד כל יומין:

(כאן חסר) (והחיות רצוא ושוב כו' דלא יכיל עינא למשלט בהו עד סוף הענין תמצאנו נדפס בפרשת בראשית מהזוהר דף כ"א):

פרשת בראשית מאמר אומללה יולדת השבעה

ת"ח כמה אית לון לבני נשא לאסתמרא מחוביהון ולאשתדלא ברעותא דמאריהון דהא (אין) [אינון] שבעה זכאין דהוו בישראל דאתתקפו ביה בקב"ה בלבא שלים ואינון שבעה סמכין דעלמא ממש, ביומיהון אתגבר בעלמא ימינא על שמאלא וישראל על עובדי כוכבים:

וכיון דאשתלימו אינון. קמו מסטרא דשמאלא שבעה בתי דינין ממש דכלהו עע"ז כמה דאתערו חברייא דלא חרבה ארץ ישראל עד דפלחו שבע בתי דינין ע"ז ודאתו מנהון. ואלין אינון ירבעם בן נבט ובעשא בו אחיה ואחאב בן עמרי ויהוא בן נמשי ופקח בן רמליהו ומנחם בן גדי והושע בן אלה הה"ד [ירמי' טו ט] אומללה יולדת השבעה דא ארעא קדישא דילדת לון:

ת"ח כד ברא לא עביד רעותא דאבוי על אימיה רמיא לאלקאה ליה ולדברא ליה בארח מישר הה"ד [משלי לא א] דברי למואל מלך משא אשר יסרתו אמו. מאי אמו ודאי בת שבע אם שלמה ולא אבוי מ"ט בגין דאיהי אתפקדא על ביתא וכל גניזין וכל מאני קרבא בידה אתמסרית ואיהי בעייא לדברא בנהא בארח מישר דיעבדון רעותא דמלכא ועל דאיהי לא דברת להני שבע בארח מישר ולא אלקת להון אסתחרו לסטרא דשמאלא ושלטא שמאלא על ימינא ואזלת עמהון בגלותא הה"ד [ירמי' טו ט] אומללה יולדת השבעה:

ת"ח קדמאה דהוה בהו דאיהו ירבעם אתער בעלמא סטרא דשמאלא ועביד תרין עגלין דהא ענלא מסטרא דשור איחו דאיהו בשמאלא ומה דהוו תרי. רזא דתרי חילין דשמאלא אתי מיניה. [כדין] שריאת סיהרא לאתפגמא עד דאשתלימו אינון ז' מסטרא דשמאלא. כיון דאתי הושע בן אלה כדין אתפגימת סיהרא וגלו ישראל ושכינתא עמהון:

מ"ט בגין דכנסת ישראל בשבעה סליקת ובשבעה נחתת בשבעה אשתלימת ובשבעה אתפגימת. בשבעה אשתלימת כדאוקימנא ברזא דמהימנותא וזכאין דאחידן בה אברהם יצחק ויעקב יוסף משה אהרן דוד. בשבעה אתפגימת הני שבעה בת' דינין ואתתרכת מארעא קדישא:

דהא תריסר בנין רשיעין הוו להו לאינון ז' ב"ד וכדין אינון י"ב סמכין דלעילי אתברו אינון י"ב שבטין דסחרני שכינתא וישראל [אזלו] בגלותא אלא יהודה דאריכו ליה עד עשרה:

ת"ח עד דהוו בירושלם לתתא עשרה מלכין רשיעין לא אתחרבת ולא אסתלק קב"ה מינה ומירושלים דלעילא דאיהי עשיראה ושביעאה אתקריאת [ואינון עשרה מלכי דלעילא דאיהי עשיראה ושביעאה אתקריאת] ואינון עשרה מלכין דלתתא וחבעם אביה [יהורם אחזיהו] אחז מנשה אמון יהואחז יהויקים יהויכין. וכד חוה עשיראה דבהו ביש ולא אתדבק באורייתא כדין יהיב אתרא לסטרא דשמאלא לשלטאה עליה ועל ירושלים וכדין שכינתא איסתלקת וישראל דהוו בירושלים גלו ע"ד כתיב [ירמי' ו' ד] או לנו כי פנה יום דא הוא חסד עילאה דאיקרי יום. כי ינטו צללי ערב דא רזא דשמאלא דשרי לשלטאה דרא מהכא אתי חילא לסטרא דשמאלא:

ת"ח שלמה באמצעיתא איהו בין סטרא דימינא לסטרא דשמאלא (ושכינתא) [וחכמתא] דילוה אסתלקת ברזא דימינא ברוא דמהימנותא על כל בני עלמא דהא אימיה אוליפת ליה וביומוי קיימא סיהרא באשלמותא בג"ד כתיב [מ"א ה' א] ויחכם מכל האדם דאתבני בי מקדשא:

ובסוף יומוי שריא סיהרא לאתפגמא וכדין כתיב [שם יא ו] ויעש שלמה הרע בעיני ה' ולא מלא אחרי ה' כדוד אביו. לא מלא דייקא לא אשלים מה דאיהו הוי ליה לאשלמא כלא בתר דוד דאיהו מאינוון שבעה סמכין ולא מלייא סיהרא אלא דאיתפגים:

בגין כך לא מנינן ליה לא עם אינון שבעה זכאין סמכין דעלמא ולא עם אינון דמרדו במאריהון אלא איהו באמצעיתא מסטרא דימינא שלים ומסטרא דשמאלא פגים:

בג"כ כתיב [מלכים א' יא] קרוע אקרע את הממלכה דא רזא דמלכא בזע פורפירא דיליה דהא ממלכה עליה דשלמה היא ואמיה איקרי ודא בת שבע. ונתתיה לעבדך. בג"כ כתיב [משלי ל כב] תחת עבד כי ימלוך ושפחה כי תירש גבירתא. ת"ח האי עבד לא אתיהיב ליה מלכות אלא מהכא הה"ד ונתתיה לעבדך וכדין שריא שפחה לשלטאה:

ת"ח בקדמיתא כתיב קרוע ולבתר אקרע קרוע זעיר דאיתקרע ממילא בגין דההוא שעתא שרייא סיהרא לאתפגמא ולבתר אקרע דאתכסיא בגלותא. וזמין קב"ה לאתבא שכינתא לאתראה ולישראל לאתרייהו ולאתפרעא מאינון דסטרא דשמאלא דעאקו לון הה"ד [עובדי' א כא] ועלו מושיעים בהר ציון רזא דימינא לשפוט (חסר הענין וע' בזוהר גדול ד"ק עמוד נ"ז) [נמצא בזהר ח"א בהשמטות דרנ"ו סי' כ"ג]. (עוד בזוהר בסוף דף י"ד חסר זה).

פרשת בראשית מאמר השם אהו"ה

בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ ראשי תיבות אהו"ה דביה לאתבריאו שמיא וארעא א"ה בזה אתבריאו שמיא. ו"ה ביה אתבריאת ארעא וכל מה דאית בה והוא יהיב תיאובתא בכל אילנין ועשבין די בארעא והוא מה דאמרו אין לך עשב ועשב מלמטה שאין עליו מלאך מלמעלה שמכה אותו ואומר לו גדל שנאמר [איות לח לג] הידעת חוקות שמים אם תשים משטרו בארץ:

פרשת בראשית מאמר ויקרא אלקים לאור יום

עוד (בדף י"ו עמוד ב')ת"ח כתיב [בראשית א ה] ויקרא אלקים לאור יום וכתיב [שם ב] וירא אלקים את האור כי טוב דהאי אור דלתתא כד נהיר [נהיר] מחילא דאתיהיב ליה מטוב דלעילא:

ובג"כ מנין ימות החמה שס"ה מ"ט שבועין מנהון לקביל האי דרגא דצדיק דאיקרי טוב ואיהי שביעי ויניק מניה האי שמשא דלתתא שבע שבועין שבע זמנין לקבל שבע שבועין שבע זמנין דאיהו יניק מאימא עילאה דאיקרי יובל ולקבלא שני יובל דלתתא:

אשתארו משס"ה כ"ב יומין לקבל כ:

ב אתוון דאורייתא דעלמא תתאה אתקיים עלייהו דהא צדיק דלעילא תורה שבכתב איתקרי. וכד אשתלימו אינין שס"ה יומין תייבין תניינות לקבלא מהאי דרגא דטוב דהאי דרגא וכל אינון שבע דרגין עילאין תייבין תניינות לקבלא מן אימא עילאה:

והאי דרגא (דעשירי) [דסיהרא] דשלטא בליליא ינקא מהאי דרגא דאיתקרי (שכינה תתאה דינקא מההוא) צדיק ובגין דההוא צדיק אמלי לה מההוא תפנוקין עילאין וינקא מניה איקרי סיהרא דכמא דהאי סיהרא תתאהלית לה נהורא מגרמה אלא מאי דאתיהיב לה מן שמשא הכי נמי ההוא דרגא דלעילא:

והאי דרגא איקרי ימא דחכמתא לעילא [נ"א וכמה דלעילא קיימין י"ב שבטין קדישין ג' לסטר צפון וג' לסטר מערב וג' לסטר דרום וג' לסטר מזרח, ודאי ימא דחכמתא עליירו. כך ג"כ לקבליהון לתתא י"ב שבטין קיימין סחרני משכנא כה"ג כל חד מנייהו בדוכתא דאחזי ליה ולקביל ההוא דרגא עבד שלמה לתתא ים עומד על י"ב בקר שלשה פונים צפונה כו' והאי דרגא לעילא מ"ט אקרי ים כו'] וקיימי תריסר שבטין עילאין קדישין תלתא לצפונא ותלתא לדרומא ותלתא למערבא ותלתא למדיתא וימא דחכמתא עלייהו. ולקבליהון לתתא בריסר שבטין קיימין סחרני מדבחא כי האי גוונא. ולקבל האי דרגא עבד שלמה ימא לתתא עומד על שנים עשר בקר [מ"א ז ח"ה]:

והאי ימא דלעילא מ"ט איקרי ים אלא בגין ההו אדרגא דצדיק דאמלי להאי ים אקרי יום דכתיב 0בראשית א ה) ויקרא אלקים לאור יום. וכתיב [תהילים צז יא] אור זרוע לצדיק. והאי נהיר ברזא דו"ו דשמא קדישא דביה אמלי להאי ים דאירקי ה"א תתאה בתראה דשמא קדישא:

הה"ד[קהלת א ז] כל הנחלים הולכים אל הים. כל דא דרגא דצדיק דאיקרי כ"ל בגין דכל תפנוקין מניה נפקין הנחלים אינון חמש דרגין דעמיה הולכים אל הים לממלי לה:

והאי דרגא איקרי בת שבע וכד נהיר האי צדיק (להאי) [מהאי] דרגא ברזא דשבע שבועין שבע זמנין כדין שמשא תתאה נהיר ברזא דשבע שבועין שבע זמנין לסיהרא:

בג"כ שנת הלבנה שנ"ד יומין מ"ט שבועין מנהון לקביל האי דרגא שביעאה ימא עילאה דגהרא מצדיק במ"ט שבועין נהורין עלאין [נ"א שנת הלבנה כמה סגי (נ"א הוי) שנ"ה יומין. מ"ט שבועין מנהון לקביל ההוא דרגא ימא דלעילא דאיהי מקבלא מיניה אשתארו כו'] אשתארו תריסר ימין לחושבן שנה לקביל תריסר שבטין דסחרני האי ימא למטר מטרת משכנא בתריסר תרעין עלאין דאית בירושלם עלאה ואורחא דאינון תרעין ינקין אינון שבטין מאימא תתאה כל חד לסטריה כדחזי ליה הה"ד [יחזקאל מח לא] שער יהודה אחד:

וע"ד כתיב [ישעי' מג ז] כל הנקרא בשמי דא דרגא דצדיק דנהיר בחילא דשמי' ולכבודי בראתיו לאנהרא להההוא אתר דאקרי כבוד. בראתיו ודא ימא דחכמתא דאקרי כבוד ה' דאתגלי במשכנא יצרתיו דא רזא דיום דלתתא דאיהו לקבל כל דלעילא. ועל דא כתיב [ישעי' מה ז] יוצר אור והאי צדיק לעילא לא כתיב ביה יצירה עד דאיתגלי עבידתי' לתתא ונהיר עלמא תתאה מניה:

אף עשיתיו דא סיהרא לתתא הה"ד [שם] ובורא כושך כד איתחברו כדין עושה שלום שלמא לעלמא הה"ד [בראשית א' ה]ויהי ערב ויהי בוקר יום אחד. כדין יחודא דלעילא יחודא לתתא שלמא לעילא שלמא לתתא:

כגוונא דא יוסף לתתא דהוא אחיד בצדיק דלעילא כד אישתלים לתתא אוסיף שלמא בכלהו עלמין ובכל יומין עילאין. כתיב הכא [שם לט י] ויהי כדברה אל יוסף יום יום וכתיב התם [תהלים סח י] ברוך ה' יום יום. כד לא שמע לה יום כדין יומין עילאין בשלמא וברכתא בכלהו עלמין.

פרשת בראשית מאמר אמחה את האדם

עוד לפ' הנז' דנ"ח קודם ר' יוסי פתח [ישעי' נ"ה ח'] כי לא מחשבותי כו' [בראשית ו' ז] ויאמר ה' אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה לאפקא אדם דלעילא [ואי] תימא אדם דלתתא בלחודוי. לאו לאפקא כלל משום דלא קיים דא בלא דא:

ואלמלי חכמה סתימאה דכלא כלא אתתקן כמרישא הה"ד [משלי ח יב] אני חכמה שכנתי ערמה. אל תקרי שכנתי אלא שכינתי ואלמלא האי לא קאים עלמא הה"ד ה' בחכמה יסד ארץ [שם ג יט] וכתיב [בראשית ו' ח] ונח מצא חן בעיני ה' ויאמר ה' אמחה רבי יוסי פתח וכו':

פרשת בראשית מאמר עצה"ד ושת

עוד לדף נ"ח ע"ב ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת [שם ה' ג] אוליפנא מהכא דאחרנין לא הוו בדיוקנא דיליה ודא הוא בדמותו כצלמו אתעביד כתיקונא דגופא וכתיקונא דנפשא בארח מישר כדקא יאות ת"ח נחש אטיל זוהמא בחוה וההוא זוהמא מכשכשא הוה במעהא ולא יכיל לאצטיירא:

בגין דעד לא חטא אדם הוי אתוון גאלפא ביתא מתתקנן ביה ומתציירין ביה בהאי עלמא כיון דמטא לכך [נ"א לכ"ף] דאתתקנו דכר ונוקבא בחביבו בגנתא ומלאכי עילאי קמייהו ומיד אבאיש לסמאל ברקיעא ונחת רכיב על נחש תקיף ואתחזי קמיה מיד (אתעכבו) [אתערבו] אתוון:

כדין אתחבר סמאל בההוא נחש ואתעבידו חד ונטלו אתוון ועבדו מתמן ולהלאה אומנותא בישא באתוון צ"ד ציי"ד והיינו צצ"ץ [וצדו. או ואחדו] לון בפתוייא בישא ועבדו אומנותא יתיר באתוון ק"ר אומנותא דשקרא בגין דאהדרן לאתהפכא אתוון באומנותא בישא. קו"ף דלא יכיל לקיימא דלית ליה רגלין כקופא קמי בני נשא לית ליה קימא רי"ש רע אלין אתהפכו באומנותא בישא עד דנפלי אדם ואיתתיה:

ובאלין אתוון ק"ר אולידו בנין ולא בקיומא. זוהמא דנחש דאשתאיב בחוה מההוא זוהמא אתיליד קין ובגין כך אשתכח קטולא בגין דנחש אמנותא דיליה קטולא הוא ואתעכבו אתוון עד הכא:

בשעתא דתב אדם בתיובתא. ואהדר כמלקדמין לשמשא בנוקביה מה כתיב ויולד בדמותו כצלמו דדא הוא מתיקונא דגופא ורוחא כדקא יאות וכתיב [קהלת ח' יד] יש הבל אשר נעשה על הארץ ואהדרו אתוון לשירותא דשי"ן תי"ו דכתיב [בראשית ד' כה] כי שת לי אלקים זרע אחר תחת הבל.שת הוה בצלם ודמות. דקדמאי לאו הכי ומהכא

אתבני עלמא בגוונא אחרא דאלפא ביתא קינן מהללאל ירד אתוסף (את ג) [נ"א אתוון] [ע' זהר תרומה דקס"ח ע"א] לתקנא עקימא.

פרשת בראשית מאמר אדם וקין ושבע ארצות

סדורא דעלמא בשבע קטרין סגלגלן. שבע ארצות אינון דא לעילא מן דא ואינון ארץ אדמה ארקא גיא נשיה ציה תבל לעילא מכלהו תבל דכתיב (תהלים ט ט) והוא ישפוט תבל בצדק:

כד נפק אדם מגנתא דעדן ואתתרך מתמן אתרמי להההוא דאיקרי ארץ דאיהו אתר חשיך דלית תמן נהירו כלום ולא משמש כלום כיון דאדם עאל תמן דחיל דחילו סגי ולהט החרב המתהפכת הוה מלהטא גו סטרין גו ההוא ארץ:

כיון דנפק שבת והרהר בתשובה ארים ליה קב"ה וסליק ליה להההוא אתר דאקרי אדמה דכתיב [בראשית ג' כ"ג] וישלחהו ה' אלקים מגן עדן לעבוד את האדמה בראי אית נהירו דנהיר ודיוקנין דכוכביא ומזלי:

ותמן ציוהין דבני נשא עילאין גוברין דנפקו מאדם קדמאה במאה ותלתין שנין דקא הוה משמש ברוחי נוקבי ואינון עציבין תדיר ולית בהו חדרה ואלין משטטי ונפקי לעלמא דא ומתהפכין לסטרא בישא ומהדרן תמן וצלאן צלותא ומתיישבן בדוכתייהו תמן וזרעין זרעין ודרכין ואכלין וחטין לית תמן ולא חד משבע זיני תבואה. בהאי אתר אליילדו קין והבל:

כיון דחטא קין אחית ליה הקב"ה להההוא אתר דאיקרי ארץ דכתיב [שמד' י"ד] דן גרשת אותי היום מעל פני האדמה מההוא אתר דאקרי אדמה והייתי נע ונד בארץ בגין דתמן אתדחיי' ואתתרך והיה כל מוצאי יהרגני ההוא להט החרב המתהפכת:

והוה דחיל והרהר בתשובה וסליק ליה הקב"ב לארקא והוה תמן ואוליד בנין ובארקא אית נהירו דנהיר מגו שמיא וזרעין זרעין ונטעין אילנין ולית תמן חטין ולא מאינון שבע זיני תבואה:

כל אינון דתמן אינון מתולדות קין ואינון בתרין (בישין) מנהון גברין [עילאין] ומנהון זעירין לית להו דעתא שלים כשאר בני נשא דהכא זכאין אינון לזמנין [ואתהדרן לסטרא טבא] ולזמנין אהדרן לסטרא בישא ומולידין ומייתין כשאר בני נשא:

אדם היה באדמה (וארקא) עד דאוליד שת ומתמן סליק לעילא תלת [נ"א ארבע] דרגין (מקיף) [נ"א מקין] וסליק להאי אתר דאקרי תבל ותבל דא עילאה על כלהו דרגין כיון

דסליק סליק לאתר בי מקדשא דאקרי באינון שמהן דהוה דיוריה בהו ארץ אדמה הכי אקרי:

דליג אדם תלת דוכתי גי"א נשי"ה צי"ה גיא איהו אתר בדיכתא סגי כהאי פותיא ואורכא דגיהנם. בגי"א ונשי"ה וצי"ה אתבדרו אינון דבנו מגדלא ואולידו תמן על דארניזו למלכא עילאה קדישא בגין [נ"א בגו] דא קריב לנורא דדליק אית בני נשא בכל יקירו בעותרא ועפרות זהב ואבנין יקירין מאן דעאל תמן והוא מהכא מתבל. בחמידו דההו אעותרא יהבין ליה וסליק לזמנין לדוכתא דאקרי נשיה בגין דיתנשי מתמן ונחית להאי גיא דלא ידע אתר דהוא מתמן:

גי"א דא הוא באמצעות דעילא ותתא דא אקרי גי בן הנם ורצועה הדא נפקא מתמן לעילא להאי תבל ואקרי אוף הכי גי בן הנם ותמן פתחא דגיהנם ואינון בני אנשא דתמן בנין דא כלהו ידעי בחרשין וחכמאן ותמן זרי ונטעי אילנין ולית תמן חטין ולא חד משבעה מינין:

בנשי"ה אית בני נשא קטעין זעירין ולית להון חוטמין בר תרין נוקבין דנפקא בהו רוחא וכל מה דעבדי מיד משתכחי וע"ד איקרי נשיה וזרעי נטעי אילנין ולית תמן חטים ולא משבע זיני:

ציה הוא אתר כשמיה ביבשותא בכלאתמן בני נשא שפירן בחיזו ומגו דההוא ציה כד ידעי אתר דמקורא דמיין נבעין עלאין תמן ולזמנין דסלקין מגו מיין להאי תבל ואינון בני מהימנותא יתיר מבני נשא אחרנין וביניהו דיורין טבן ועותרא סגי וזרעי זעיר מגו יבשותא דהתם ונטעי אילנין ולא מצליחין ותיאובתא דלהון לבני נשא דהכא:

ומכלהו לית דאכלי נהמא בר אלין רהכא בתבל דהא לעילא מכל אלין תבל דכתיב והוא ישפוט תבל בצדק. כגוונא דכל אלין ארעאן אית בהאי תבל וכל אלין שמהן אית בהון אוף הכי בגין דאיהו שביעאה. אית הכא אוף הכי כגוונא [דאינון דוכתי תחומין ודוכתי. והכא אקרי כחו"ח כגוונא] דההוא דוכתא דלתתא וכל אלין בדיורין דבני נשא משניין אלין מאלין דכתיב [תהלים קד כד] מה רבו מעשיך ה'.